

Homilie - 'Faculteitsdag 2016' van de Tilburg School of Catholic Theology

Tilburg, 'Maranathakerk', 25 november 2016 – Vrijdag in week 34

Apok. 20, 1-4.11 – 21, 2. & Luc. 21, 29-33

*Thema van de Faculteitsdag: "Danneels, Nederland en de wereldkerk:
Dilemma's van een biograaf"*

Zondag wordt de eerste kaars van de Adventskrans weer ontstoken.

We staan vlak vóór het nieuwe kerkelijk jaar.

Het nieuwe kalenderjaar laat dan ook niet lang meer op zich wachten.

Vele christenen zullen in 2017 500 jaar Reformatie herdenken of vieren.

In 2017 zal ook het 100-jarig bestaan van het Portugese bedevaartsoord Fatima worden gevierd. Het is ontstaan omdat drie herderskinderen hebben getuigd dat zij zes keer een verschijning hebben gehad van de H. Maagd Maria. Fatima, het zou wellicht een mooi thema kunnen zijn voor de 'Faculteitsdag' volgend jaar, mocht er nog geen thema gekozen zijn. 't Is maar een suggestie ...

Fatima is o.a. bekend geworden vanwege de zogeheten 'Geheimen'.

Het 'Derde' was lang geheim. Inmiddels weten wij dat dit betrekking heeft op de moordaanslag op de H. Paus Johannes Paulus II op het St. Pietersplein in 1981. Het was die dag 13 mei; de gedachtenis van O.L.V. van Fatima.

Fatima is echter nog vanwege iets anders bekend geworden:

het zogeheten 'Zonnewonder'.

Tijdens de zesde en laatste verschijning waarbij naar schatting ca. 70.000 mensen aanwezig waren, begon de zon te draaien als een wiel van vuur, drie keer. Daarna kwam deze zigzaggend op de aarde af.

De mensen knielden neer en smeekten God barmhartig te zijn. De zon keerde vervolgens terug. Allen die daarvoor door de regen kletsnat waren geworden, waren volledig droog.

Menigeen zag en ziet dit alles als een teken van de hemel.

Het 'Zonnewonder', een teken aan de hemel. Tekenen aan of van de hemel, de H. Schrift spreekt er meerdere malen over waaronder in de 'Apocalyps'.

Zo'n teken aan de hemel is die vrouw, bekleed met de zon, die met haar kind door de draak wordt bedreigd (Apok. 12).

In het Evangelie van vandaag vertelt onze Heer Jezus een gelijkenis om de tekenen te verstaan van het Rijks Gods dat komende is. Die gelijkenis is een klein onderdeel van een heel hoofdstuk in Lucas, net voordat Jezus het Laatste Avondmaal gaat houden, en waarin Hij spreekt over de komst van de Mensenzoon, wanneer Hij zal verschijnen op het einde van de tijd.

Zowel de woorden van het evangelie alsook die van de eerste lezing, waaronder over de “bruid die zich voor haar man heeft getooid”, willen ons aansporen voorbereid te zijn als de Heer komt, en wel door waakzaam te zijn en onophoudelijk te bidden, om vertrouwen te houden wanneer er dingen gebeuren die ons in verwarring brengen, om stand te houden tegen de verdrukking in en opdat wij ons tooien, als een schone bruid, om voor de Heer te verschijnen.

Want verschijnen zal Hij ons, vroeg of laat, onze Heer Jezus, de Mensenzoon. Hij zal verschijnen én oordelen levenden en doden.

Een onrust wil dat in ons teweeg brengen, een heilzame onrust om niet genoeg te nemen met zoals het nu gaat en zoals we nu zijn of doen.

We zijn geroepen om ons te blijven tooien, meer en meer, met de glans van Gods liefde, en zo de weg voor de Heer te bereiden.

Alles zal voorbijgaan, maar de Heer en zijn woorden niet.

Hij wil ons tot zich voeren, ons binnenleiden in de hemelse vreugde, waarin de Heer Maria heeft opgenomen, haar en vele anderen die ons naar de Heer zijn voorgegaan, ‘schoon als een bruid’.

Vorige week, broeders en zusters, waren zo'n 2000 pelgrims uit Nederland bijeen in Rome vanwege het Heilig Jaar van de Barmhartigheid.

Die pelgrims vierden ook in de basilica S. Maria in Trastevere.

Daar in de absis zie je dat prachtige gouden mozaïek van onze Heer Jezus Christus, als de hemelse Bruidegom op een troon in de hemel.

En naast Hem gezeten Maria, voorgesteld als een stralende bruid.

Wat zo raakt, mij althans, dat is de arm van onze Heer die Hij liefdevol legt over de schouder van zijn bruid, van ons als zijn Kerk.

De Heer wil niets liever dan ons omarmen, omhelzen.

Dat stond centraal in het Heilig Jaar van de Barmhartigheid, die omarming, die omhelzing van God voor ieder van ons.

En dat blijft centraal staan, ook na dit Heilig Jaar; Gods omhelzing voor ieder mens, een omhelzing die van ons blijvende werken van barmhartigheid verwacht, waardoor wij meer en meer getooid worden om voor de Heer te kunnen verschijnen.

Dat wij, broeders en zusters, - evenals Maria - "schoon als een bruid" voor de Heer zullen verschijnen wanneer Hij komt, wanneer Hij aan ieder van ons verschijnt.

Dat er dan - indachtig het thema van deze Faculteitsdag - geen 'dilemma's' voor onze 'hemelse Biograaf' hoeven te zijn, om ons binnen te doen gaan in zijn vreugde, om opgenomen te worden in Gods eeuwige omhelzing.

Amen.